

BIULETYN informacyjny

Rzymsko-katolicka Parafia Najświętszego Imienia Jezus - kościół uniwersytecki

WIELKI POST ANNO DOMINI 2016

Obrzęd posypania głów popiołem w Środę Popielcową rozpoczyna Wielki Post - szczególny 40-dniowy czas oczekiwania na Zmartwychwstanie Pańskie, czas nawrócenia i pogłębienia naszych relacji z Bogiem. To czas podejmowania konkretnych wyrzeczeń. A wszystko po to, aby Bóg był bardziej obecny w nas, w naszej codzienności, w naszych relacjach, pracy i nauce. Pomocą w tym zadaniu są ćwiczenia wielkopostne: post, jałmużna i modlitwa. Serdecznie zachęcam do podjęcia tych praktyk, które pomogą przygotować się do świąt Wielkiej Nocy i do stawania się miłośnymi, co jest wezwaniem skierowanym do każdego i każdej z nas w Jubileuszowym Roku Miłosierdzia. Zapraszam do udziału w nabożeństwach Gorzkich Żali i w piątkowych nabożeństwach Drogi Krzyżowej. Zachęcam do czynnego udziału w 10-minutowych katechezach wielkopostnych, głoszonych przy okazji każdej niedzielnej Mszy św. Tematem katechez są warunki dobrej spowiedzi świętej. Drogi Bracie i Droga Siostrzo-to tylko 10 minut więcej raz w tygodniu! Zapraszam na spotkania w Kręgu Biblijnym, aby bardziej jeszcze pochylić się nad niedzielą Liturgią Słowa.

W styczniu, jak co roku, gościliśmy w Waszych domach z wizytą duszpasterską, tzw. kolędą. Kieruję słowa ogromnej wdzięczności za życzliwe przyjęcie i wspólną modlitwę. Dziękuję wszystkim Wam, którzy poświęcacie swój czas i siły, troszcząc się o dobro parafii i piękno naszego kościoła. To ważne, abyśmy czuli że to nasz kościół i nasza Wspólnota, że jesteśmy za to miejsce i ludzi w tym czasie

odpowiedzialni. Dziękuję wszystkim zaangażowanym we wszystkie grupy i wspólnoty działające w parafii. Wszystkim za każde dobro składam szczerze: Bóg zapłać!

Wielki Post możemy przeżyć na dwa sposoby jak te dwa "kawałki korony cierniowej" Jedni mogą rozkwitnąć inni zardzewieć, chociaż wszyscy mamy takie same szanse rozwoju, bo zanurzono nas w "wodzie żywej" - w Chrystusie - wszyscy do Niego należymy przez sakrament chrztu świętego. Pozwólmy działać Bożej łasce w nas.... Życzę, aby nie grzech był w centrum, ale łaska Boża, która prowadzi do autentycznego doświadczenia Bożej miłości.

Ks. Arkadiusz Krzizok - proboszcz

Logo oraz motto są syntezą Roku Jubileuszowego. Miłosierni jak Ojciec (fragment Ewangelii wg św. Łukasza, 6,36) – te słowa są propozycją życia miłosierdziem, biorąc przykład z Ojca, który prosi o to, aby nie sądzić i nie potępiać, lecz wybaczać oraz dawać miłość i przebaczenie bez miary (por. Łk 6,37-38). Logo jest dziełem Ojca Marko I. Rupnika S.J. i prezentuje się jako mała suma teologiczna tematu miłosierdzia. Przywołując bardzo cenny dla Kościoła starożytny wizerunek Syna, który bierze na plecy zagubionego człowieka, logo wskazuje miłość Chrystusa, który wypełnia tajemnicę swojego Wcielenia Odkupieniem. Wizerunek jest tak wykonany, aby ukazać Dobrego Pasterza, który dotyka aż do głębi ciało człowieka, czyniąc to z taką miłością, która przemienia życie. Jest jeszcze jeden szczegół, na który powinniśmy zwrócić naszą uwagę: Dobry Pasterz, w akcie całkowitego miłosierdzia, bierze na plecy ludzkość, ale Jego wzrok łączy się ze wzrokiem człowieka. Chrystus widzi oczami Adama, a Adam oczami Chrystusa. Każda osoba, kontemplując w Jego wzroku miłość Ojca, odkrywa w Chrystusie nowego Adama, a także swoje własne człowieczeństwo oraz przyszłość, która ją oczekuje. Cała scena umiejscowiona jest w formie tak zwanej mandorli (z wł. migdał). Forma ta również jest bardzo ważna dla ikonografii starożytnej i średniowiecznej, gdyż odwołuje się do obecności dwóch natur: boskiej i ludzkiej, w Chrystusie. Trzy koncentryczne kształty owalne o kolorze stopniowo jaśniejszym w kierunku zewnętrznym sugerują ruch Chrystusa, który wyciąga człowieka z nocy grzechu i śmierci. Z drugiej strony, głębia ciemniejszego koloru sugeruje również niepoznawalność miłości Ojca, który wszystko przebacza.

od grzechu do pojednania

SAKRAMENT POKUTY:

+ DNI powszednie:

30 min. przed

każdą Mszą św.

+ NIEDZIELA:

podczas

Gorzkich Żali

+ CZWARTEK:

podczas adoracji

Grzech jest przede wszystkim obrazą Boga, zerwaniem jedności z Nim. Narusza on równocześnie komunie z Kościołem. Tylko Bóg przebacza grzechy. Ponieważ Jezus jest Synem Bożym, mówi o sobie: „Syn Człowieczy ma na ziemi władzę odpuszczania grzechów” (Mk 2, 10), i wykonuje tę Boską władzę: „Odpuszczone są twoje grzechy”. Ponadto, na mocy swego Boskiego autorytetu, Jezus daje tę władzę ludziom, by ją wykonywali w Jego imieniu. Wykonywanie władzy odpuszczania grzechów powierzył jednak Chrystus władzy apostołskiej, której została zlecona „posługa jednania” (2 Kor 5,18). Władzę odpuszczania wszystkich grzechów „w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego” mają na mocy sakramentu święceń biskupi i prezbiterzy.

Udzielając sakramentu pokuty, kapłan wypełnia posługę Dobrego Pasterza, który szuka zagubionej owcy; posługę dobrego Samarytanina, który opatruje rany; Ojca, który czeka na syna marnotrawnego i przyjmuje go, gdy powraca; sprawiedliwego Sędziego, który nie ma względu na osobę i którego sąd jest sprawiedliwy, a równocześnie miłosierny.

Cała skuteczność sakramentu pokuty polega na przywróceniu nam łaski Bożej i zjednoczeniu nas z Bogiem. Celem i skutkiem tego sakramentu jest więc pojednanie z Bogiem.

Po spowiedzi wstępuje w penitenta pokój i pogoda sumienia wraz z wielką pociechą duchową. Sakrament pojednania przynosi prawdziwe „zmartwychwstanie duchowe”, przywraca jedność z Kościołem, naprawia zerwaną więź z najbliższym i umacnia nas duchowo.

Pięć warunków dobrej spowiedzi

1. Rachunek sumienia
2. Żal za grzechy
3. Mocne postanowienie poprawy
4. Wyznanie grzechów
5. Zadośćuczynienie (Bogu i bliźnim)

czym jest spowiedź?

Spowiedź jest nazywana sakramentem pokuty, ponieważ jest osobistą i sakramentalną drogą nawrócenia, skruchy, wyznania grzechów i zadośćuczynienia. Nazywa się go sakramentem nawrócenia, ponieważ urzeczywistnia w sposób sakramentalny nawrócenie do Boga, drogę powrotu do Ojca, od którego człowiek oddalił się przez grzech. Nazywa się go sakramentem przebaczenia, ponieważ przez sakramentalne rozgrzeszenie wypowiedziane słowami kapłana, Bóg udziela penitentowi „przebaczenia i pokoju”.

Nazywa się go sakramentem pojednania, które dokonuje się pomiędzy grzesznym penitentem a miłosiernym Ojcem.

Najczęściej nazywany jest spowiedzią, ponieważ oskarżenie – spowiedź z grzechów przed kapłanem, jest istotnym elementem tego sakramentu. Stwierdzenie: byłem u spowiedzi znaczy przystąpiłem do sakramentu pokuty.

Penitent (łac. paenitens – pokutujący) – w Kościele katolickim osoba przystępująca do sakramentu pokuty (spowiedzi).

Rozdzierajcie wasze serca, a nie szaty. Nawróćcie się do Pana, Boga waszego!

**W WIELKIM POŚCIE NIE JEDZ...
JEDEN DRUGIEGO!**

JAK SIĘ ZMIENIĆ?

UCZYNKI MIŁOSIERDZIA CO DO DUSZY I CIAŁA

1. GRZESZNYCH UPOMINAĆ	1. GŁODNYCH NAKARMIĆ
2. NIEUMIEJĘTNYCH POUCZAĆ	2. SPRAGNIONYCH NAPOIĆ
3. WĄTPIĄCYM DOBRZE RADZIĆ	3. NAGICH PRZYODZIAĆ
4. STRAPIONYCH POCIESZAĆ	4. PODRÓŻNYCH W DOM PRZYJĄĆ
5. KRZYWDY CIERPLIWIE ZNOSIĆ	5. WIĘŹNIÓW POCIESZAĆ
6. URAZY CHĘTNIE DAROWAĆ	6. CHORYCH NAWIEDZAĆ
7. MODLIĆ SIĘ ZA ŻYWYCH I UMARŁYCH	7. UMARŁYCH POGRZEBAĆ

„Uczynkami miłosierdzia są dzieła miłości, poprzez które pomagamy bliźnim w potrzebach ciała i duszy. Pouczać, radzić, pocieszać, umacniać, jak również przebaczać i krzywdy cierpliwie znosić - to uczynki miłosierdzia co do duszy. Uczynki miłosierdzia co do ciała polegają zwłaszcza na tym, by głodnych nakarmić, bezdomnym dać dach nad głową, nagich przyodziać, chorych i więźniów nawiedzać, umarłych grzebać. Spośród tych czynów jałmużna dana ubogim jest jednym z podstawowych świadectw miłości braterskiej; jest ona także praktykowaniem sprawiedliwości, która podoba się Bogu” (Katechizm Kościoła Katolickiego 2447)

co to jest?

„Jest moim gorącym życzeniem, aby chrześcijanie przemyśleli podczas Jubileuszu uczynki miłosierdzia względem ciała i względem ducha. Będzie to sposobem na obudzenie naszego sumienia, często uspięnego w obliczu dramatu ubóstwa, a także umożliwi nam coraz głębsze wejście w serce Ewangelii, gdzie ubodzy są uprzywilejowani dla Bożego miłosierdzia. Przepowiadanie Jezusa przedstawia te uczynki miłosierdzia, abyśmy mogli poznać, czy żyjemy jak Jego uczniowie, czy też nie. Odkryjmy na nowo uczynki miłosierdzia względem ciała: głodnych nakarmić, spragnionych napoić, nagich przyodziać, przybyszów w dom przyjąć, więźniów pocieszać, chorych nawiedzać, umarłych pogrzebać. I nie zapominamy o uczynkach miłosierdzia względem ducha: wątpiącym dobrze radzić, nieumiejętnych pouczać, grzeszących upominać, strapionych pocieszać, krzywdy cierpliwie znosić, urazy chętnie darować, modlić się za żywych i umarłych.” (Papież Franciszek, bulla *Misericordiae vultus*)

Dopomóż mi do tego, o Panie, aby oczy moje były miłosierne, bym nigdy nie podejrzewała i nie sądziła według zewnętrznych pozorów, ale upatrywała to, co piękne w duszach bliźnich, i przychodziła im z pomocą.

Dopomóż mi, aby słuch mój był miłosierny, bym skłaniała się do potrzeb bliźnich, by uszy moje nie były obojętne na bóle i jęki bliźnich.

Dopomóż mi, Panie, aby język mój był miłosierny, bym nigdy nie mówiła ujemnie o bliźnich, ale dla każdego miała słowo pociechy i przebaczenia.

Dopomóż mi, Panie, aby ręce moje były miłosierne i pełne dobrych uczynków, bym tylko umiała czynić dobrze bliźniemu, na siebie przyjmować cięższe, mozolniejsze prace.

Dopomóż mi, aby nogi moje były miłosierne, bym zawsze śpieszyła z pomocą bliźnim, opanowując swoje własne znużenie i zmęczenie. Prawdziwe moje odpocznienie jest w usługowości bliźnim.

Dopomóż mi, Panie, aby serce moje było miłosierne, bym czuła ze wszystkimi cierpieniami bliźnich. Nikomu nie odmówię serca swego. Obcować będę szczerze nawet z tymi, o których wiem, że nadużywać będą dobroci mojej, a sama zamknę się w najmiłosierniejszym Sercu Jezusa. O własnych cierpieniach będę milczeć. Niech odpocznie miłosierdzie Twoje we mnie, o Panie mój.

Pragnę się cała przemienić w miłosierdzie Twoje i być żywym odbiciem Ciebie, o Panie; niech ten największy przymiot Boga, to jest niezgłębione miłosierdzie Jego, przejdzie przez serce i duszę moją do bliźnich.

(św. s. Faustyna)

rekolekcje wielkopostne

dla DOROSŁYCH:
+ Msza św. niedzielna z homilią:
7.30, 9.30, 11.00, 12.30, 16.00, 18.00
po Mszy św.
+ KATECHEZA wielkopostna
w 10 minut
+ Droga krzyżowa w piątek 18.45

Chrzeszt 966.pl

dla MŁODZIEŻY:
+ Msza św. niedzielna z homilią:
16.00
po Mszy św.
+ KATECHEZA wielkopostna
w 10 minut
+ Droga krzyżowa w piątek 18.45
klasztor urszulanek

Chrzeszt 966.pl

dla DZIECI:
+ Msza św. niedzielna z homilią:
11.00
po Mszy św.
+ KATECHEZA wielkopostna
w 10 minut
+ Droga krzyżowa w piątek 17.15

ADORACJA
Najśw. Sakramentu
każdy czwartek
17.00 - 18.00

GORZKIE ŻALE
każda niedziela

17.15

ofiary składane na tace
przeznaczone są na kwiaty
do Bożego Grobu

KRĄG BIBLIJNY
sobota 17.00
dom parafialny

Msza św. dla MAŁŻONKÓW
z ODNOWIENIEM
sakramentu małżeństwa
SOBOTA 27 lutego
godz. 16.00

Msza św. dla CHORYCH
z sakramentem namaszczenia
SOBOTA 5 marca
godz. 16.00

Wielki Post

Modlitwa

Post

Jatmużna